

W niedzielę dwa razy dzien-
nie o godz. 12-tej w po-
łudnie i o godzinie 6-tej
wieczorem.

PRENUMERATA wyno-
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6, za jednorazowe
zanoszenie do domu do-
płaca się 40 hal., za dwa-
razowe 60 hal.

Na prowincji: miesię-
cznie kor. 2 hal. 70, kwar-
talnie kor. 8. W państwie
Niemieckiem kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za
warazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1892 przez JOZEFA ROGOSZA

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Osobna prenumerata na
miesięcznie w miejscu
z odnośnieniem do domu
kor. 10
Numer połudn. 10 hal. wie-
czorny 4 hal. Listy pła-
nacyjne przekazy na prenu-
meratę inseraty do
do Administracji „Głosu
Narodu”. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
gencji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obsła-
bie narchii i w państwie
niemieckiem. Reklamacje
Kraków. Tel. Nr. 190

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowym „Głosu Narodu”, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej l. 05
Ogłoszenia wiersza drobna pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerczy, za każdy następny raz 12 hal. skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. za pierwszy raz
każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, Pasaż
Haasmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Orelík, M. Dukes, M. Schalek, E. Braun, Kutschera & Schlerl, R. Moses, Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie
J. Leopold, w Paryżu de Ra zkowski 14 C te de Trevisé, F. Jones & Cie.

Nr. 113.

Kraków, sobota 7 marca 1908 r.

Rok XVI.

Konserwatywny program.

Wielka własność obdarzona przy wybo-
rach sejmowych ogromnym przywilejem wy-
boryczym, nadzwyczajne ma też obowiązki
w obec kraju i społeczeństwa. A przedewszyst-
kiem, reprezentacja sejmowa tej kurji nie mo-
że i nie powinna być zdana na los wypadku,
ani ulegać wpływom lokalnych stosunków, —
ale stanowić musi niejako kwintesencję nasze-
go rozumu politycznego, naszej świadomości in-
teligencji. Niestety! te zasady nie zawsze są
stosowane. Tu i ówdzie wypływają na wierzch
wielkości lokalne, mało ukwalifikowane do
sprawowania mandatu z kurji tak dojrzałej, i
zbyt często przebijają się przy wyborach duch
kastowości, zawsze szkodliwy dla interesów
wspólnych. — Ziemia krakowska jednak, jest
wolną od tego zarzutu, gdyż jej reprezentacja
tem się zawsze odznaczała, że składali ją lu-
dzie, których kierunek polityczny można było
zwalczać, których jednak kompetencję, doświad-
czenie i szeroki pogląd na sprawy krajowe zawsze
należało uznać. Byli to nie „obszarnicy”, — nie
agrarjusze, nie przedstawiciele jednej warstwy
towarzystwej, — ale mandatarjusze polskiego
ogółu, politycy świadomi swego stanowiska i
swej odpowiedzialności.

Taki wybór to najlepsza obrona kurji, —
która jest narażona na silne i po części słusz-
ne napaści i krytyki z innych obozów, i która
prędzej czy później straci nawet faktyczną
podstawę bytu, jeżeli parcelacja jeszcze przez
kilka lat pójdzie tem tempem co dotychczas.
Już więc zapewne w najbliższej sesji sejm-
owej pomyśleć należy nad gruntowną zmianą
składu kurji wielkiej własności, odnowić ją,
wzmocnić i rozszerzyć, — o ile reforma wy-
borecza, choćby częściowo, kurje pozostawi.

Bardzo ciekawymi były w tej mierze wy-
nurzenia JE. prof. B. Bobrzyńskiego, jednego z
posłów ziemi krakowskiej, którego mowa wy-
głoszona na sejmiku przedwyboryczym jest nie-
zawodnie wybitną i poważną enuncjacją poli-
tyczną.

P. Bobrzyński z wielką stanowczością od-
piera twierdzenie, jakoby reformę wyborczą
udaremnił konserwatysta.

„Niektóre dzienniki i niektórzy mówcy demo-
kratyczni, mówił p. Bobrzyński, na zgromadze-
niach wyborczych usiłowali wprowadzić winę
niepowodzenia zwać na konserwatystów i
na moje osobiście, ale w to nie uwierzył nikt,
z tego zarzutu nikt przeciw konserwatystom
nie mógł ukuć hasła. W szczególności nie bę-
dę tu wchodził, notoryczną jest rzeczą, że lewica
sejmowa na sporach wewnętrznych (wywoła-

nych, przyznać muszę, nie przez demokratów
narodowych lecz przez exkonserwatystów kra-
kowskich) marnowała czas drogi Sejmu, że w
końcu zgodziła się na kompromis, do którego
konserwatysta nawoływali i z góry byli gotowi
ale na przeprowadzenie sprawy przez Sejm
brakło czasu w październiku. W grudniu zwo-
łanie Sejmu na dziesięć do czternastu dni oka-
zało się niemożliwym i winą tą próżno obar-
czać konserwatystów. Temu nikt nie uwie-
rzy.”

Z tym surowym sądem niech się rozpra-
wią, — jeżeli mogą, — ci, których on dotyka
Ale zadziwiająca w swej szczerości i wy-
razista przez siłę przekonania, mowa p. B.
Bobrzyńskiego, zawiera w ogóle wiele cennych,
bo autentycznych wskazówek co do pewnych,
cokolwiek zakrytych stron naszej polityki. Bar-
dzo jasno przedstawił mowca konflikt w Kole
polskiem, który doprowadził do oddania rzą-
dów w ręce demokracji. Tę zmianę powitali-
śmy w swoim czasie bardzo życzliwie, widząc
w niej istotną próbę regeneracji naszego życia
politycznego. Nadzieje te zawiodły. Unia de-
mokratyczna okazała się tak mało zespólną,
a przytem tak całkowicie zawiśłą od najróż-
norodniejszych osobistych ambicji i zawiści
że trudno już liczyć, aby odrodzenie narodo-
we z tej strony wyszło... P. Bobrzyński rów-
nież dość sceptycznie ocenia sytuację w Kole,
podkreślając złośliwie, że nowy prezes spoty-
ka na trudności nie ze strony konserwatystów,
Wybory lwowskie chyba potwierdzają to za-
patrywanie.

O reformie wyborczej wyraził p. Bobrzyń-
ski takie rozpatrywanie:

„Sprawa reformy wyborczej może być rze-
czą, która Sejm od początku zamaci, ale przyjąć
do skutku może tylko na drodze
kompromisu, za zgodą naszą i dwóch
innych stronnictw polskich sejmowych. Jasną
też jest rzeczą, że kompromis taki może przyjąć
do skutku tylko, gdy się stosunki ułożą, po
kilku latach wspólnej pracy. Mu-
si to być inny, niż kompromis poprzedni, któ-
rego premisy się usunęły, musi liczyć się z
nowym stronnictwem, musi szukać nowych
dróg i środków, a tych nikt podyktować dziś
i wskazać nie potrafi.”

O ile zdanie, że reforma może przyjąć do
skutku jedynie na zasadzie kompromisu stron-
nictw narodowych, musi uznać i potwierdzić
każdy rozważny polityk, o tyle myśl odrocze-
nia tej ważnej sprawy na długą metę, nie zu-
pełnie trafia nam do przekonania. Taka zwłoka
mogłaby łatwo wywołać silne rozdrażnie-
nie wśród grup, nie należących do ściśle kon-
serwatywnego obozu, — a prócz tego dąłaby
asumpt do mniemania, że reforma w ogóle

będzie pogrzebaną. Jak zaś jest konieczną
zmiana obecnych przesądów, zwłaszcza jawno-
ści i głosowania przez pełnomocnictwa, tego
dowodzą nad wszelką wątpliwość choćby o-
statnie wybory z miast... W końcu swego
przemówienia rozwinął p. Bobrzyński treściwy
program przyszłej działalności sejmu.

Myśli tam zawarte stanowią niezawodnie
drogowskaz dla polityki konserwatywnej w sejm-
ie. To tłumaczy ich ostrożne i trzeźwe u-
jęcie. W każdym razie połączenie obszarów
dworskich z gminnymi, przedstawia się tam
już w formie dość konkretniej.

Wielka własność stanowić będzie, pomimo
wszystko, czynnik decydujący w przyszłym
sejmie, — i od niej w znacznej części zależy
kierunek polityczny naszej autoumji. Byłoby
też z pewnością lepiej dla kraju, gdyby szła za
wskazówkami p. Bobrzyńskiego niżeli za gło-
sami podolskich ultrasów, którzy z nauk prze-
szłości tak mało chcą korzystać...

List z Rzymu.

Rzym 1 marca 1903

Kilkunastodniowa zacięta walka o wykład
religii w szkołach ludowych zakończyła się
sromotną klęską socjalistów. Jak wiadomo-
jeden z ich przewodców Bissolatti postawił w
parlamencie wniosek, ażeby rząd zapewnił
zupełnie świecki charakter szkół początkowych
i zakazał udzielać w nich nauki religii pod ja-
kikolwiek formą. Wniosek ten, jak łatwo by-
ło przewidzieć, wywołał ogromną burzę w ca-
łych Włoszech. Parlament zarzucono mnóst-
wem protestów zaopatrzonych tysiącami pod-
pisów. Z samego Rzymu nadeszły formalne
księgi z pokaźną liczbą stu tysięcy protestują-
cych osób dorosłych. Nie zasypiali sprawy,
jak już o tem pisałem i socjaliści, urządzając
z udziałem masonerii hałaśliwe demonstracje
uliczne. Wszystko to było przygrywką do
walki, która stoczona być miała w parlamen-
cie. Z obu stron postawiono wiele przemówie-
nych sobie porządków dziennych i kilkunastu
sięciu posłów zapisało się do głosu. Zapowia-
dało to nadzwyczaj długie rozprawy. Kiedy
jednak naprzód wysunęli się najwybitniejsi z
obu stron mowcy i sprawa dostatecznie była
omówioną, wielu z zapisanych rzekło się gło-
su i cofnęło zapowiedziane wnioski. Skróciło
to znacznie, ku zadowoleniu całej Izby, roz-
prawy, które i tak przeszło tydzień się prze-
ciągnęły.

Z pośród radykałów i socjalistów przema-
wiali oprócz Bissolattiego, Fortis, Pincia, rainia-
ter Rava, Fradeletto, Mirabelli, Fani, Sacchi,
Turatti i kilku mniej znaczących. Z wielu mów
przebiegała wyraźna nienawiść do religii i ateis-
tyczne zasady: większość jednak mowców sta-
rała się ukryć właściwy cel walki, zastanawiając

się wolnością sumienia, nieudolnością dzieci do pojmwania rzeczy transcendentnych, obowiązkiem państwa zachowania bezstronności w obec wszelkich opinii. Inni wypowiadali zdanie, że niewłaściwą jest rzeczą, narzucać nauczanie religii nauczycielom, będącym nieraz zupełnie innego przekonania — księży bowiem do nauczania religii w szkołach dopuścić nie można z obawy przed przeciwną rządowi agitacją. W ogóle argumenta przywiodzone przez socjalistycznych mówców bardzo były płytkie i słabe. Dowodząc z jednej strony braku szczerości, z drugiej odsłaniały ciasny i krótko widzący pogląd ich na życie ludzkie i najważniejsze jego zagadnienia.

To też nie trudno przyszło takim mówcom katolickim jak: Cameroni, Salandra, Stoppato, Mauri, Santini i inni wykazać całą nieszczerść i nicość argumentacji swych przeciwników, którzy wolność rozumieją w ten sposób, ażeby zasady i wolę pozbawionego wiary nie licznego stronnictwa przewrotu narzucić ogromnej większości narodu, pragnącej dzieci swe wychować w duchu religii katolickiej.

Mowy te odznaczały się nadzwyczajną werwą i ciętością, wypowiadając przeciwnikom w oczy zarzut, że dążą do zatracenia w młodym pokoleniu wszelkiego idealizmu i wyższych aspiracji, ażeby mieć zeń podatne narzędzie do przyszłej rewolucji. Socjaliści usiłowali nieraz przerywać te wywody — ale zawsze z ciętą spotykali się odprawą. I tak kiedy Santini wskazywał na sto tysięcy protestujących podpisów, stwierdzonych przez proboszczów, ozwał się kilka ironicznych głosów — a a... proboszczów! — na co Santini zaraz odpowiedział: Cncielibyscie może, ażeby autentyczność ich stwierdził Nathan?

Przytaczano także jako argument, że we wszystkich cywilizowanych państwach w najniższych już szkołach udziela się religii z wyjątkiem jednej Francji, która jednak w obec tego, co się tam dzieje, może być tylko odstraszającym przykładem.

Jako rzecz charakterystyczną wspomnieć wypada, że nawet były prezydent ministrów Sonnino, który jest żydem, stał w obronie katechizmu, podnosząc wysokie znaczenie chrześcijaństwa.

„Występujecie przeciw nauczaniu religii — mówił on — jako traktując o rzeczach, które się namacalnie stwierdzić nie dadzą — ale nie słusznie. Dopóki istnieć będzie ta wielka niewiadoma nieskończoności, — zagadka naszego początku i końca, człowiek bez religii się nie obędzie. Jak możecie występować przeciw nauczaniu głoszącej miłość Boga i bliźniego wy, co walczycie w imię wydziedziczonych, maluczkich? Wszak Jezus powiedział: „Coście uczynili jednemu z tych najmniejszych braci moich, mnieście uczynili“.

Tak przemawiał żyd szlachetny, który dodał jeszcze na końcu te słowa: gdyby chciano uczyć w szkołach tylko tego, co jest zupełnie jasne i udowodnione — bardzo by tam nie wiele do nauki pozostało, bo zaledwie kilka pewników matematycznych.

Inne umiejętności zmieniają co chwilę swoje zasady. Tu przytoczył cytaty z mowy Hamleta o gwiazdach ognistych i stojącym słońcu, które to mniemane pewniki ówczesne upadły wobec nauki Galileusza, wskazał też na przewrót w chemii, wywołany wynalezieniem przez panią Curie radium i zwrócił uwagę na potrzebę nowego prawa regulującego tę sprawę.

Po Sonninie przemawiał jeszcze bardzo słabo minister oświaty Riva w obronie rozporządzenia rządowego, które możność zaprowadzenia nauki religii w szkołach pozostawia zażąd gminnym; a na ostatku zabrał głos prezydent ministrów Giolitti.

Zręcznym przemówieniem zatarł on złe wrażenie mowy ministra oświaty i potrafił uspokoić obawy katolików, godząc się w zasadzie na potrzebę nowego prawa, o jakim wspominał Sonnino. Tymczasem chce on tę sprawę uregulować znanym rozporządzeniem, do czego upoważnia go istniejące obecnie prawo. Możliwym nadużyciom zarządów gminnych, sprzeciwiających się woli większości mieszkańców zaradzić można będzie zawsze odwołaniem się do przełożonej władzy.

Uspokoiwszy w ten sposób obawy, wynikające z powodu rządowego wniosku, zwrócił się Giolitti przeciw wnioskowi Bissolatiego. Rząd powiększył ostatnimi laty bilans oświaty o 16 milionów franków, zwalczając skute-

cznie analfabetyzm; a tu wnioskami antypatycznymi większości narodu chcieliby odstręczyć ludność katolicką od szkół rządowych, pracując na nowo na korzyść analfabetyzmu. Przytem chcieliby sztucznie dzielić ludność Italii na dwa wrogie obozy liberałów i klerykałów. Atoli mówić dziś o klerykalizmie w znaczeniu politycznym nie można. Hasła tego nadużywają niektórzy jedynie jako środka do walki przeciw kościołowi.

Tę walkę z kościołem wywołuje skrajne stronnictwo socjalistów — a czyniąc to nie widzi, że stawia do walki z kościołem katolickim drugi niejako przeciwny własny kościół. Antyklerykałów w znaczeniu socjalistycznym niema wcale w Italii.

Gdy socjaliści zaprzeczali tym słowom dodał jeszcze Giolitti: A przecież to jest prawdą, że i wy twórcy pewien rodzaj kościoła i macie swoją hierarchię i urzędy, jak wielki inkwizytor i inne. Turati i Bissolatti mogliby coś o tem powiedzieć. I tylko nam patrzeć, kiedy stronnictwo socjalistyczne zdecyduje się ze swej strony ogłosić indeks księzek zakazanych. Tu odezwał się głos Mauriego, że inauguracja tego indeksu socjalistów zaczyna się od wykłęcia katechizmu; nie uda im się jednak rozdzielić Włochów na klerykałów i antyklerykałów i Bissolatti wie o tem dobrze to też wnioskiem swym zmierzał on raczej do tego aby skleić na nowo rozluźniającą się część swego stronnictwa, będącego obecnie w niezgodzie. Żądania jego, wyrażone w pierwszej części wniosku, aby rząd zapewnił ludowej szkole charakter świecki, popierać nie można bo trudno zapewniać to, co już jest zapewnione. Nie idzie zatem, ażeby szkoła, tak jak chce Bissolatti, stała się materialistyczna lub według życzenia Fradolettiego udzielała jakiejś nowomysłowej nauki, będącej kwintesencją wszystkich istniejących religii — dlatego odrzucając wszystkie sprzeczne porządki dzienne przysłał muje prezydent ministrów czysty i pojedynczy porządek dzienny, żądając zaufania i by.

W głosowaniu, które teraz nastąpiło odrzucono najprzód poprawkę Mosciniego, ażeby uznać niewłaściwość wszelkiej dogmatycznej nauki w szkole ludowej 333 głosami przeciw 106 na 440 głosujących — a wniosek Bissolatiego

48)

Jerzy Ohnet.

Ostatnia miłość.

— Jaki pan jesteś złośliwy! — rzekła wesoło. — Szukasz pan ze mną kłótni: pan Firmont jest cały oddany komedii, a przytem zaszczyca swemi względami miss Griffith... Nie mam zamiaru porwać wielbiciela mej kochanej przyjaciółce... Co zaś do barona Tresorier i ciebie, kuzynku, jesteście ludźmi żonatymi i was się nie liczy! Pozostaje zatem tylko pan de Cravant! Wolę go więc, bo jest sam.

To straszne „was się nie liczy“ przeszło dzięki „wolę go, bo jest sam“, lecz Armand zastanowiwszy się nad temi słowami, znalazł w nich źródło nowych udręczeń. Lucya nie liczyła na niego, ba jakże mogła liczyć? Mężczyzna, związany z kobietą przysięgą wieczystą, mógł być uważany przez uczciwą dziewczynę za wielbiciela? Czy podejrzenie, że była przez niego kochana, nie byłoby jej oburzyło i oddaliło na zawsze? Nie, powiedziała prawdę w naiwnej odpowiedzi, bez namysłu: nie liczyła na niego, a gdyby kiedy liczyła, byłoby to tylko dla niej nieszczerstwem i hańbą, ponieważ między nim, a nią żaden związek nie był możliwy, tylko występny; zbrodnia tylko mogła ich połączyć.

Rozumował tak, z przerażającą filozofią, obliczając doniosłość czynów i zastanawiając się nad ich następstwami. Ten sąd jednak, tak prosty i sprawiedliwy, nie miał żadnego wpływu na jego postanowienie. Wiedział, że był szalony, że droga, jaką szedł, wiodła go wprost do prze-

paści, która, gdyby się do niej stoczył, pochłonięłaby nieodwołalnie nie tylko jego honor, ale i innych, a jednak nie zatrzymał się. Nie chciał myśleć o katastrofie, powtarzał sobie: Stanie się jakiś wypadek, który rozwiąże to położenie tragiczne. Jaki wypadek? Nie wiedział. Wypadek, — oto wszystko. I pokrzepiwszy się tym niedorzecznym fatalizmem, nie przestawał kochać Lucyi, zdradzać Myny i z każdym dniem poddawać się coraz więcej namiętnym marzeniom.

Pędząc konno po drodze do Dives, śledził wzrokiem wszystkie ruchy młodej dziewczyny, jadącej przed nim, pomiędzy panią Tresorier i jej mężem. Na chwilę baron Paweł zbliżył się do powozu i porozmawiał z hrabiną i panią de Jessac. Jechano wybrzeżem, które z Villers prowadzi do Houlgate. Na prawo wśród odstępów między dzikimi skalami, zarosłymi kępami drzew, ukazywało się szafirowe morze. Upał był nieznośny i konie, napastowane przez muchy, niepokoiły się. O dziesięć kroków oddalony Armand słyszał wesoły głos Lucyi, nie rozróżniając słów. Zamiast ucieszyć się, zasępił się; wesołość ta, wzbudzana przez innych, drażniła go. Zdawało mu się, że jest jakby okradanym.

Zbliżył się do gromadki jeźdźców, do których pan de Cravant przyłączył się przed chwilą, lecz ci, zobaczywszy go, chcieli go jakby pozostawić w tyle, i, śmiejąc się, wyprzedzili klusem powóz. Rozgniewany tą ucieczką, pojechał za nimi, nie chcąc jednak pędzić galopem, aby nie zwrócić uwagi na siebie i nie zamienić zwykłej przejażdżki w wyścigi konne. Poprzedził tylko na popędzeniu wierzchowca, lecz rumaki jego towarzyszy dorównywały mu i nie dały się wyprzedzić. Przejechali tak przez Ho-

ulgate bardzo ożywieni, i zatrzymali się w Boureval, aby pozwolić hrabiemu połączyć się razem, ponieważ powóz pozostał daleko w tyle. Armand nadjechał zaraz i, nie ukrywając niezadowolenia:

— Dlaczego nie zaczekałiscie na mnie? — zapytał z żywością.

— Dlaczego nie gonileś nas? — zaśmiał się wesoło Paweł.

— Boście uczynili wszystko, aby mi w tem przeszkodzić.

— To zły argument dla ciebie, który jeżdżisz lepiej od nas wszystkich.

Pochwała ta nie uspokoiła hrabiego. Wzruszył ramionami i z miną gniewną, rzekł:

— Ponieważ odłączyliście się odemnie, nie chcę jechać z wami.

Zaciął konia i zwrócił się w kierunku Dives.

— Dokąd jedziesz? — zapytał Cravant, zdziwiony jego nieczem niesprawiedliwym złym humorem.

— Zamówić śniadanie — odparł hrabia, nie zatrzymując się.

— Dobrze. Bądź użytecznym — zawołał Tresorier.

— A tak, ponieważ nie mogę być przyjemnym!

Przestrzeń, dzieląca ich, stłumiła nieco gorycz tych słów. Spojrzeli jednak na niego zdziwieni.

— Czy nie uważacie, że charakter Armanda zmienił się od niejakiego czasu? — podchwycił Cravant. — On, usobienie ufnosci, stał się podejrziwym, dawnej wesołości zawsze, teraz małomówny.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Trwalsze od Wiedeńskich
UBRANIA GOTOWE

świeżo wyrobione przez
Krakowskich krawców

tylko w Związku kat. krawców

Kraków, ulica Floryańska 7. (Tuż przy Rynku)
Lwów, plac Halicki 7. (Gdzie Centralna Kawiarnia).

žadający zniesienia nauki religii 347 głosami przeciw 60 na 408 głosuj. Wreszcie wyrażono Giolittiemu 279 głosami na 409 głosujących wotum zaufania; przeciwnych głosów padło 120.

Tak tedy rozwały się nadzieje socjalistów i masonów, którzy zyskawszy z Nathanem na czele większość w radzie miasta Rzymu, sądzili się już być panami sytuacji i w parlamencie. Tym czasem odsłoniwszy tylko niecne swoje zamiary, przekonali się że we Włoszech daleko jeszcze do tak oplakanych stosunków, w jakie wtrąciła Francję masonsko socjalistyczna większość parlamentarna władająca trzecią jej republiką.

Dziś odbyło się w Watykanie żałobne nabożeństwo za spokój duszy zamordowanego króla następcy tronu portugalskiego. Przeznaczono na to tę samą salę beatyfikacyjną, w której niedawno obchodzono pięćsetną rocznicę św. Jana Złotoustego.

Sala ta zamieniona w kaplicę zachowała niezmieniony swój wygląd, usunięto tylko od ołtarza greckie ikony Najśw. Panny i Zbawiciela. Do 10 godziny doborowa publiczność zapopełniła szereg trybun, foteli, krzeseł i ławeczki — wiele zaś osób dla których nie było już miejsca w kaplicy zajęło dalsze sale: ducale i regia, ażeby widzieć przy najmniej przez chwilę przechodzącego papieża. Wstęp tu jak i do kaplicy był dozwolony tylko za osobnymi biletami, udzielanymi jedynie osobom znanym w Watykanie albo przez takowe poleconym.

O godzinie 10, gdy już i trybuny dyplomatów były zajęte, rozpoczął się pochód wszelkiego rodzaju świeckich i duchownych dostojników — pośród szpalu różnorodnej gwardji papieskiej — z kilku kanonikami przeszedł na przód mający celebrować mszę śpiewana najokazalszy słusznym wzrostem kardynał Wincenty Vanuttelli — a potem wielu kardynałów z Rampollą na czele; za nimi zaś zdał papież w otoczeniu kilkunastu kanoników i biskupów, pieszo w kapie i zwykłej mitrze biskupiej. Gdy zajął miejsce na tronie, rozpoczęła się msza przy licznej asyście wśród harmonijnych śpiewów

najlepszych śpiewaków bazyliki watykańskiej. Wspaniałe Requiem i Dies irae, rozbrzmiewające w chwilach cichych modlitw kapłańskich podniosłe wywierały wrażenie. Po mszy jeden z kapłanów wypowiedział półgodzinne kazanie — a potem sam papież, stojąc na tronie odśpiewał wycieczkę przy takich nabożeństwach pieśni liturgiczne i zaraz cały orszak duchowny w tym samym porządku, jak przyszedł był, opuścił kaplicę. Nie było przytem uroczystego jak zwykle błogosławieństwa, tylko przechodząc zegnał papież obecnych, ustawicznie na wszystkie strony kreślonym znakiem krzyża świętego.

Z innych wiadomości wypada wspomnieć o najnowszych ważnych odkryciach na Forum. Badacz starożytności rzymskich Jakób Boni odkrył tymi dniami na Via sacra nie daleko łuku Tytusa odkopane z pokrywającego je gruzu resztki świątyni Jowisza Satora. się gającej czasów Romulusa, nadto ślady domów Jowiszowego kapłana (Flamen Dialis) i ofiarnika (rex sacrificulus) także grobowca Venu. Wczoraj udał się sam król na Forum, w otoczeniu ministra oświaty Rawy i dyrektora sztuk pięknych Konrada Ricci i kilku innych osób celem oglądania tych odkryć, przyczem kierujący poszukiwaniami na forum Boni dawał stosowne wyjaśnienia.

Zielony sztandar.

Ukazały się dwa zeszyty „Zielonego Sztandaru”, pisma przeznaczonego dla omawiania polityki agrarnej i popierania rolnictwa. Wydawcą tego periodycznego pisma jest p. Jan Biedroń.

W pierwszym obszernym zeszycie zestawia p. Biedroń bilans rolnictwa galicyjskiego. Jest on bardzo smutny. Stan kultury rolnej jest niesłychanie niskim, a więc i plony niezadawalniające, Wystarczy tu porównanie z Czechami:

„W dziesięciolecie 1896 do 1906 przeciętny zbiór z hektara wyniósł setnarów metrycznych:

	W Galicji zachodniej,	Wschodniej,	W Czechach
pszenicy	9-5	10-5	14-5
żyta	8-9	8-5	12-2
jęczmienia	8-6	7-8	14-2
owsa	8-5	6-2	10-5

Z uprawnej przestrzeni w Galicji zebrano w jednym tylko roku mniej w porównaniu z Czechami:

	1742.005	set. metrycz.
pszenicy	1,985.300	„
żyta	1,999.241	„
jęczmienia	2,298.595	„
owsa		„

Razem 8.298.595 „

Licząc przeciętną cenę zbóż w ostatnim dziesięcioleciu uzyskali rolnicy galicyjscy mniej rocznie 111 559,000 koron.

Główną winę tego oplakanego stanu naszej produkcji rolniczej składa autor głównie na większą własność ziemską, na ziemiaństwo, które samo będąc zbyt gnuśnym, aby wynieść się na wyższy stopień kultury rolniczej, nie umiało i nie chciało także zająć się podniesieniem tej kultury u włościan. Zamiast dążyć do zdobycia większego zasobu wiedzy i postępowej praktyki rolniczej, ziemiaństwo nasze stara się zagarnąć wszelkie u nas urzędy biurokratyczne i uzupełniać szczupłe swoje dochody z roli pensjami urzędniczymi. Następstwem tego zabagnienia u nas rolnictwa jest olbrzymia emigracja, nędza wśród ludu, nędza w całym kraju.

Autor przechodzi następnie wszystkie krajowe stronnictwa i dochodzi do przekonania, że tylko zjednoczenie się rolników pod jednym zielonym sztandarem może skutecznie popierać postulaty rolnictwa.

Stronnictwa bowiem albo za wiele oddają się polityce, albo jak n. p. stronnictwa mieszczańskie starają się wyzyskiwać włościan. Drożyzna, zdaniem p. B. nie jest wynikiem zamknięcia granic dla dowozu produktów rolniczych z państw ościennych, lecz jest wyłącznie wynikiem egoistycznych manipulacji i dążeń

statecznie, żeby się nie zdradzić chwilami z rodzajem swych uczuć.

Ze swej strony Hreczkiewicz posadzał Zygmunta o pogardzenie jego dowodzeniami. Tembardziej przesadzał w swoich napaściach i groźbach, mając trochę nadziei, że, jeśli nie przekona, to przynajmniej przerazi tego typowego burżuja widokiem przyszłości, gotowanej całej jego kście: tymczasem Zygmunt wpadał w złość, a Hreczkiewicz czuł, że z jego pocisków ani jeden nie trafił. I niechęć ich wzajemna zdawała się rosnać z dnia na dzień.

A jednak Borowski nie przestawał odwiedzać Hreczkiewicza, ten zaś z rosnącą niecierpliwością oczekiwał co dnia jego wizyty. Jeśli Zygmunt nie przychodził lub się bardzo spóźniał, Hreczkiewicz zaczynał przed Czarką swoje złorzeczenia na burżuazję, wycieczki przeciwko Zygmuntowi. Pragnął nie okazywać doznawanego zawodu, ale Czarko uśmiechał się mimowoli, bo rozumiał, że w tej jałowej dotychczas duszy zaczyna się coś w rodzaju przywiązania. Do Czarki przywiązania Hreczkiewicz mieć nie mógł: dzieliła ich za wielką przestrzeń wyrobienia i to, że Czarko był po niekąd dobroczyńcą Hreczkiewicza, zaś uczucia wdzięczności chory znieść nie mógł. Zygmuntowi, jak mu się zdawało, nie miał za co być wdzięcznym, chwilami go nienawidził, nienawisć ta jednakże przeradzała się powoli w przyzwyczajenie, a przyzwyczajenie w sympatię, i po tej rodzącej się sympatii bardzo wiele sobie obiecywał Czarko.

(Ciąg dalszy nastąpi)

74) Jan Okwiśko.

PRZED BURZĄ.

Nad całym jednak nieporządkiem jego myśli górowała jedna najsilniejsza chęć zemsty. Teraz pragnął się mścić na wszystkich i na wszystkim za swoje nędzne dzieciństwo, za wypędzenie ze szkół, za przeharowaną szarą młodość i niedostatek, który cierpiał, i za chorobę i za strach przed śmiercią. Nie mogąc rzucić na nikogo odpowiedzialności za te wszystkie przestępstwa, jak je chętnie nazywał; nie zdając sobie sprawy ani ze swej osobistej miernoty, ani z kłóciwego usposobienia, zwał wszystko na karb społeczeństwa, z którym pragnął stanąć do walki.

Bronią do tej walki był mu socjalizm.

Na takim gruncie teorie Marxa i Bebla, uczące o bezwzględnej równości ludzkiej, o prawie walki; upstrzone ostre wycieczkami przeciwko istniejącemu porządkowi, przyjęły się nadzwyczaj łatwo, kształtując się zresztą w zupełnie fantastyczne pojęcia. Hreczkiewicz nie bardzo wierzył nawet w możliwość urzeczywistnienia tych nauk, w każdym zaś razie była to strona kwestji, która go najmniej interesowała.

Kollektywizm Hreczkiewicza zaczynał się od jego osoby, aby miażdżyć innych, nie zaś, aby podnosić. Gdyby się mógł załębić w samym sobie, zrozumiałby może, że nie pragnął nawet zrównania ze sobą maluczkich, którymi gardził. Wszystko, co było niżej Hreczkiewicza, nie wartem było nawet spojrzenia; o podniesieniu tej hołoty, jak ją pogardliwie nazywał, nie marzył nawet. Jeśli się nią pra-

gnął posługiwać i zajął się gorliwie propagandą, to tylko dlatego, że widział w niej siłę, mogącą zmiażdżyć burżujów, napaść go krwią i uspokoić w ten sposób choćby na chwilę jego głód nienawiści. Propagował też socjalizm skrajnie rewolucyjny, starał się obudzić najdziksze instykty i kiedy go schwyciła choroba, to zagrożony śmiercią, żałował tylko w pierwszych chwilach, że nie dożyje rzezi.

Wszystko to wyrzucił z siebie teraz przed Czarką i Borowskim.

Hreczkiewicz ze znużeniem spostrzegał, że Czarko przestudjował socjalizm i zna go daleko lepiej od niego. Przy nim czuł się żakiem, tembardziej, że malarz z całą wyrozumiałością pocziwego serca traktował go zawsze ostrożnie i pobłażliwie.

Zresztą Czarko nie potępiał bezwzględnie socjalizmu. Widział w nim reakcję przeciwko liberalizmowi i nazywał go nieświadomym powrotem do chrześcijaństwa. Znał osobiste niektóre wybitniejszych przewodców ruchu, podziwiał w nich siłę przekonań i wytrwałość w dążeniu do raz obranego celu. Żał mu tylko było, że tyle wysiłku idzie na pościg utopji, że tyle serc się wypacza z powodu oczywistego fałszu, jaki leży u podwaliny nauki. Hreczkiewicz był dla niego doskonałym przykładem takiego wypaczenia i dla tego nie oburzał się na jego niepomiarowane wycieczki tak samo, jakby się nie oburzał na gadanie bredzącego w malignie.

Zygmunt nie posiadał w najmniejszym stopniu spokoju swego przyjaciela. Uprowadzenie dominowało jego najlepsze chęci i, chociaż ze wszystkich sił poskramiał oburzenie, jakie w nim budziły gwałtowne wybuchy Hreczkiewicza, nie mógł jednak zapanować nad sobą do

MAGAZYN MEBLI

wielkim wyborze kompletne urządzenia pokoi sypialnych, jadalnych, salonów, i t. p. Sofy wszelkiego rodzaju materace, poduszki, koldry, dywany, chodniki, portyery, firanki, kapy na łóżka, serwety na stoły i t. p.

Szczepana Łojka w Krakowie, ulica, Szpitalna l. 34, naprzeciw teatru telefon Nr. 738.

pośredników w handlu między producentem a konsumentem. Autor przestrzega zwłaszcza przed partią socjalistyczną.

Zjednoczenie agrarne obejmowałoby wszystkich rolników, nawet najdrobniejszych. Autor odróżnia następujące wśród nich klasy:

bezrolni	834.347
gospodarzeni 1 hektarze	161.910
" 2 "	346.637
" 3 "	315.632
zamożni chłopci	199.223

Jako pierwszy krok do zjednoczenia rolników podaje p. Biedroń projekt założenia „Chłopskiej Macierzy rolniczej“, towarzystwa dla szerzenia oświaty rolniczej, wszechstronnej pomocy i poparcia rozwoju gospodarstw chłopskich w Galicji.

Srodkami działania Macierzy byłyby: wydawnictwa rolnicze, urządzenie kursów rolniczych hodowlanych, mleczarskich, pszczelniczych i t. d. Udzielenie rad fachowych, urządzenie odczytów, wystaw, demonstracji i t. d. Siedziba Macierzy byłaby w Krakowie. Projekt założenia Macierzy uznali posłowie ludowi do Rady państwa i przyrzekli mu poparcie. Już nawet włościanie powiatu tarnowskiego uchwalili przystąpić do Macierzy i złożyli na ten cel datki. P. Biedroń przedkłada gotowy już statut Macierzy. Kongresowi stronnictwa lud., który się odbędzie jutro 8 b. m. w Rzeszowie. Niska wkładka roczna (2 korony) i czysto ekonomiczny cel towarzystwa zalecałyby Macierz jako organizację dla wszystkich rolników bez różnicy stronnictw. Potrzeba takiej organizacji nasuwała się oddawna.

Kto sfalszował?

Otrzymujemy następujące pismo:

Szanowna Redakcjo!

Pod tytułem „niesłychany skandal“ umieścił „Głos Narodu“ z dnia 3 marca b. r. notatkę, że przy wyborze 4 posłów sejmowych z miasta Krakowa, pełnomocnik SS. Norbertanek na Zwierzyniec, niejaki Rutkowski, oddał głos na... dr. Landaua.

Po dokładnem zbadaniu tej sprawy mam zaszczyt oznajmić, że konwent SS. Norbertanek, który z tytułu posiadania realności na terytorium miasta Krakowa był uprawnionym do głosowania, nie otrzymał wcale żadnej karty głosowania i nikomu pełnomocnictwa do głosowania nie wystawił. Jeśli więc jakiś Rutkowski za pełnomocnictwem konwentu SS. Norbertanek głosował i jak się przekonałem z aktów wyborczych, rzeczywiście na dr. Landaua głos oddał, to pełnomocnictwo to było sfalszowaniem.

Łączę wyrazy poważania

Xs. dr. Wądoły,

Kan. kat. i książ-b-pi komisarz PP. Norbertanek.

Wyjaśnienie to czcigodnego prałata dowodzi, że przy wyborach krakowskich była w ruchu wypróbowana w podobnych stosunkach maszynowa wyborcza. Dopuszczano się nawet fałszowania pełnomocnictw. Nic dziwnego, że przy takim prowadzeniu wyborów zdołał dr. Landau skupić na siebie kilkaset głosów chrześcijańskich.

Donoszą nam nadto z wielu stron, że w salach wyborczych odbywała się nie tylko jawna agitacja, prowadzona przez naganiaczy magistracko-żydowskich, ale nadto sam kandydat dr. Landau, jego koledzy radzieccy i inne urzędowe osoby kontrolowały, na kogo zaleźni od nich wyborcy głosują. Oczywiście wobec takiej kontroli wykory stawały się prostą komedią, a całe gromady wyborców wracały ze sal wyborczych nie oddawszy głosów. Swobo-

dną możność wyboru była moralnie dla nich usunięta. Za to ostentacyjnie głosowali ci, dla których wymówienie nazwiska dr. Landaua było środkiem dla zaskarżenia sobie względów rosnącego w potęgę kahału. Zwrócili się oni z pełnem zaufaniem do nowych gwiazd... i teraz czekają nagrody.

Stolica szacha.

Tragikomedja konstytucyjna w Persji — wojna demowa, ostatnio zaś zamach na szacha, zwracają znowu uwagę na ten kraj starożytny. Nie będzie więc chyba bez interesu kilka wiadomości o stolicy perskiej.

Państwo perskie było przez szereg wieków tak potężne, posiadało taki przepych wschodni, że stolica jego powinna mieć liczne zabytki z owych świetnych czasów. Otóż tak nie jest. A to dla tego, że Teheran stał się stolicą państwa dopiero w r. 1795 za panowania Agi Mohameda, założyciela obecnej dynastji. Na ogromnym płaskowzgórzu, zamkniętym od północy grzbiem gór Elborus, rozsiadł się Teheran, otoczony wałami i rowami, okalającymi dookoła miasto pierścieniem o odległości 30 kilometrów. Forty i wały owe już dzisiaj nie przedstawiają należytej obrony dla miasta wobec ogromnych postępów techniki wojennej w czasie pokoju służą jako „linja celna“. Karawany, dążące do Teheranu, muszą wchodzić do miasta bramami i opłacać daninę, chociaż w bardzo wielu miejscach rowy, zasypane śmieciami i rumowiskiem wystawiają na ciężką próbę uczciwość przewodników karawan.

Następcy Agi Mohameda upiększyli i powiększyli stolicę. Zwłaszcza szach Nasr-eddin, który podczas podróży swoich poznał stolice europejskie, zaprowadził radykalne zmiany w obrazie Teheranu, burząc całe dzielnice glinianych domków i urządzając na ich terenie szerokie ulice i obszerne place, obsadzone sykomorami. Kanaly irygacyjne rozprowadzają pod głównymi ulicami wodę, która zasila korzenie drzew, odznaczających się piękną zielenią nawet podczas skwarne lata, gdy cała okolica Teheranu jest jakby wypalona żarem słonecznym. Podobne kanaly posiada szwajcarskie miasto Bern, ale gdy w Bernie nad otworami wznoszą się piękne studnie, w Teheranie otwory kanałów nie są nawet przykryte i w nocy tworzą dla przechodnia grzeczne pułapki.

Za czasów Nasr-ed-dina powstała dzielnica europejska Teheranu, wedle planów, wypracowanych przez pewnego francuskiego inżyniera. Plac arsenału („Meidan-Tap-Chaneh“), stał się niejako ogniskiem ruchu miejskiego, gdzie się styka kolonia Europejczyków z ludnością tubylecą. Na południe od tej dzielnicy leży dzielnica bazarów, w której panuje ogromny ruch handlowy. Bazary są połączone z placem Arsenału tramwajem. Ludność bardzo szybko oceniła korzyści tramwaju, który też ma bardzo znaczne dochody. Na placu Arsenału wznoszą się koszary, a niedaleko od nich znajduje się obszerne pole ćwiczeń. Wojsko perskie, źle płatne i żywnione, musi zarabiać na życie. Gdy obecny szach objął rząd, żołnierze od półtora roku nie otrzymali żołdu, nie też dziwnego, że stawali tylko o godz. 8 rano do krótkich ćwiczeń, a potem rozbiegali się po mieście i zarabiali noszeniem ciężarów, tudzież przygodną pracą rzemieślniczą, albo wyrobniczą. Instruktorami wojska perskiego są oficerowie europejscy, między nimi generał austriacki Padewetz i pułkownik Kotesitz. Mimo tak ujemnych warunków żołnierz perski jest karny. Oddział kozaków znajduje się w dobrych warunkach. Dowodzili nim oficerowie rosyjscy, których usunął szach pod parciem parlamentu.

Ulica Chiaban Ala ed Danleh, zwana przez Europejczyków Poselską, gdyż przy niej znajdują się siedziby przedstawicieli mocarstw eu-

ropejskich, jest też najwięcej europejską. Kolonia europejska liczy zaledwie kilkaset głów i mieszka przeważnie przy wymienionej ulicy w domach wynajętych, gdyż w Teheranie Europejczykom nie wolno jest zakupywać nieruchomości.

Wspaniała brama w rodzaju paryskiego Łuku tryumfalnego wiedzie z placu Arsenału na ulicę Chiaban-i-Almasich, czyli Djamentową, zakończoną t. zw. bramą Djamentową. Brama djamentowa prowadzi do kompleksu budynków i ogrodów, mieszczących harem szacha. Po obu stronach ulicy tej znajdują się liczne sklepy, przepelnione wyrobami wschodnimi i pięknymi okazami sztuki perskiej. W przecznicy zwanej ulicą Haremową, znajdują się pałace faworytek szacha, strzeżone przez eunuchów i oddziały gwardji. Z ulicy Haremowej pod kątem prostym wiedzie ulica Naib es Saltaneh na obszerny plac Mejdani-Szach, odznaczający się tem, że ma przywilej „basti“, czyli asylu. Każdy przestępca, który się na ten plac schroni, jest nietykalny. Może na nim przebywać, jak długo chce, o ile mu krewni, lub znajomi zechcą przynosić żywność. Zajmujący jest taras budynku Nara-Chaneh, gdzie o wschodzie i zachodzie słońca rozlega się głośnie granie na olbrzymich rogach przy wtórze bębnow. W ten sposób od setek lat witają i żegnają Persowie słońce. W jednym z ogrodów przy placu Mejdani-Szach wznosi się pałac sekretariatu stanu z tarasem, na którym czasem szach okazuje się ludowi. Monumentalna brama wiedzie do miasta pałaców szacha, które się mieszczą pośród wspaniałych ogrodów. Mają się tutaj znajdować niezliczone skarby, np. tron szacha ze szczerzego złota, wysadzany drogimi kamieniami, oszacowany na 150 milionów koron, ale o tych skarbach niektórzy podróżnicy wyrażają się sceptycznie. Najruchliwszą i najbardziej wschodnią jest dzielnica bazarów, w której gromadzą się wyroby z Kurdystanu, Chiwy, Buchary, Afganistanu, a nawet Mezopotamji.

KRONIKA.

PRECZ Z TOWAREM PRUSKIM!
KUPUJCIE TYLKO U CHRZESCIJAN!
Kraków dnia 7 marca 1908 r.

— **Kalendarzyk hotelelny:** Dziś w sobotę Tomasz z Akwinu wyzn. doktora Kościoła i Felicyty panny; w niedzielę I. Pętu Jana Bożego wyznawcy, Beaty panny; w poniedziałek Franciszki Rzymianki, wdowy.

Kalendarzyk astronomiczny: Wschód słońca rozpoczął się dziś o godz. 6 minut 12; zachód przypada o godz. 5. min. 32 długość dnia godz. 11. min. 19.

Kalendarzyk sobotni.

Dziś, dn. 7 marca:

Teatr miejski: „Ojciec.“

Resursa urzęd. uczta śledziowa o g. 8 wiecz.

„Sokol“ krakowski: wieczornica.

Posiedzenie wydziału wielk. Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Odczyt: „Studja w archiwach watykańskich“ dr. T. Ptaśnik w kółku historyków w Uniw. Jag. o g. 6 wiecz.

Teatr Kineton: trzy przedstawienia kinematograficzne.

Cyrk Edison: przedstawienie kinematograficzne.

Chromofotoskop (przy ul. Floryańskiej) Meksyk.

ISPŁOSTOWANIE. Do wczorajszego wieczornego numeru w podaniu wyniku wyborów z kurji wielkiej własności w Krakowie wkradła się pomyłka zecerska: zamiast „Karol Czech i de

Gorsety

na miarę według

najnowszych krewnów paryskich wykonuje w ciągu 8 godzin

paryska pracownia gorsetów

„FELICYA“

Kraków FLORYAŃSKA 2 (hotel Drezdeński, róg Rynku).

Gorsety

napisane krewności w wielkim wyborze na składzie. — Zamówienie i próbkę wysłano za dodatkową pocztą.

Przyjmując proszę do wiadomości i odpowiedź.

KAKKJ

od najładniejszych do najdroższych w wielkim wyborze na składzie. **KAKKJ**

L'ndevald na 170 głosów" powinno być: „Karol Czech de Sinevald 170 głosów". Natomiast w liczbie wybranych posłów pominięto dr. Michała Bobrzyjskiego, który otrzymał 181 głos.

Prócz tego tytuł telegramu, podany „Ruch telegraficzny w Galicyi" powinien brzmieć: „Ruch telefoniczny w Galicyi; również i w tekście telegramu powinno być wszędzie „telefoniczny" zamiast „telegraficzny".

— JARMARK na KONIE 5-cio dniowy, rozpoczyna się w poniedziałek dn. 9 b. m. w ujeżdżalni p. Targowskiego i na placu Groble.

— TARG na BYDŁO ROZPŁODOWE, podobnie jak w latach ubiegłych, odbędzie się w bież. roku staraniem Tow. roln. Oprócz bydła rogatego, równocześnie odbyć się ma targ na trzodę chlewną i barany. Termin targu oznaczono na koniec kwietnia lub na początek maja.

— NIE BĘDZIE DOMÓW CZTEROPIĘTROWYCH! Magistrat nie zatwierdził planów na budowę cztero-piętrowych kamienic przy ul. Podwale, przyjmując za maksymalną wysokość jedynie 3 piętra.

— Z AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI. Posiedzenie Wydziału filologicznego odbędzie się we wtorek, dnia 10 marca b. r. o godz. 6 wieczorem. Porządek dzienny: p. Rozwadowski „Z finetyki proklytyk, zwłaszcza propozycji w językach słowiańskich" dr. Tał. Grabowski: Nowe szczegóły do charakterystyki twórczości Wacława Potockiego. Potem odbędzie się posiedzenie ściślejsze.

Na posiedzeniu naukowym Wydziału matematyczno-fizycznego z dnia 2 marca b. r. p. Wład. Natanson przedstawił pracę własną z dziedziny „teorii zjawisk magneto optycznych", p. Browicz, pracę pp. p. f. K. Kleckiego i dr. Wrzosa „O przechodzeniu do mocy mikro-bów we krwi krążących", p. Marchlewski pracę własną (wykonaną wspólnie z p. Piaseckim) „Nowy sposób otrzymywania filoporfiryny". P. H. Zapałowicz nadał część 12 „Przeglądu krytycznego roślinności Galicji" (którego tom 1 ukazał się w r. 1906 tom 2 zaś jest bliski ukończenia.) p. Niedźwiecki przesał ze Lwowa rozprawę dr. J. Nowaka z dziedziny paleontologii. P. Hoyer przedstawił również rozprawę dr. H. Wielowiejskiego z dziedziny histologii i historii rozwoju owadów oraz pracę p. B. rysa Piecznki z zakresu cytologii, wykonaną w zakładzie weterynaryj Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wreszcie p. Marchlewski przedstawił pracę pp. Browńskiego i Dąbrowskiego ze Lwowa „Metoda ilościowego określenia urochromu".

Po posiedzeniu naukowym odbyło się posiedzenie administracyjne.

— DOM DLA UCZNIÓW AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH. Przed niejakim czasem powstała w gronie osób interesujących się rozwojem krakowskiej Akademii Sztuk pięknych myśl, aby przystąpić do akcji mającej na celu wprowadzenie w życie instytucji „Domu dla uczniów Akademii Sztuk pięknych". Potrzeba takiego domu jest jasną dla każdego, kto miał sposobność poznać stosunki materialne młodzieży artystycznej, prowadzącej tak niełatwą walkę o byt podczas studiów. Wczoraj odbyło się w gmachu Akademii pierwsze zebranie, na którym utworzono ściślejszy komitet pod przewodnictwem hr. Edwarda Raczyńskiego i uchwalono zaprosić większe grono osób dla wzięcia udziału we wspólnej akcji. Tymi dniami zaproszenia będą rozesłane i odbędzie się posiedzenie komitetu obszerniejszego. Należy się spodziewać, że szlachetna myśl znajdzie jak najszybszy oddźwięk i będzie sadyżala ku szybkemu urzeczywistnieniu.

Za komitet:

Prof. F. Ruszczyce. Prof. W. Lepkowski.

— ÓSMA POGADANKA PEDAGOGICZNA na temat: „Ochrona moralnie zaniechanej działalności za granicą, a u nas", odbędzie się staraniem sekcji odczytowej „Ogniska" nauczycielskiego krakowskiego w niedzielę dnia 8 mar-

ca o godzinie 4 po południu w auli I szkoły realnej (ul. Studencka 12 II p.). Referentem będzie p. Danziger. Wstęp dla wszystkich bezpłatny, lecz dozwolony tylko dla dorosłych.

— W SZEREGU ODCZYTÓW, urządzanych staraniem Stow. Matek chrześcij. w sali Muzeum przem. odbędą się jeszcze 2 odczyty; mianowicie w niedzielę dn. 8 bm. mówić będzie o godz. 3 po poł., p. Marja Woźniakowska na temat: „Konieczność prawdy w życiu", a 15 bm. p. Adela Dziewicka: „Biuro porady dla matek".

— P. RESCH przed SADEM IZBY HANDLOWEJ. Jak już donieśliśmy przed kilku dniami, Izba handlowa dla zbadania zarzutów, podnoszonych w swoim czasie na szpaltach naszego dziennika przeciw p. Reschowi, przedstawiłowi firmy Goldlust i S-ka, wydelegowała specjalną komisję, złożoną z pp.: Uderskiego, Jaworskiego i Epsteina. Obecnie p. Jan Michalka, który nadużycia p. Rescha wykrył i w „Głosie Narodu" piętnował, zwraca się za naszym pośrednictwem do wyżej wspomnianych członków komisji, aby jego zechciała przedewszystkiem przesłuchać. P. Michalka w liście do nas pisanym oświadcza, iż wszystkie swe oskarżenia przeciw p. Reschowi podtrzymuje i gotów jest przedstawić komisji dowody.

Należy mieć nadzieję, że komisja Izby handlowej, o ile ma istotnie wypełnić swe zadanie, i wyjaśnić tę kompromitującą dla całej instytucji sprawę, musi uwzględnić życzenie p. Michalki.

Kalendarzyk niedzielny.

W niedzielę d. 8 marca:

Teatr miejski: po południu „Szkoła", wieczorem „Ojciec".

Stary teatr: wieczor. koncert muzyki woj- skowej.

Coll. Nov. odczyt o godz. 6 wiecz. p. Aleksandra Janowskiego, p. t. „Poznaj swój kraj".

Teatr Kineton: Cztery przedstawienia kinematograficzne.

Cyrk Edison: Dwa przedstawienia kinematograficzne.

Chromofotoskop: Meksyk.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO w KRAKOWIE.

Poniedziałek: „Edyp" trag. Sofoklesa.

Wtorek: „Narzeczona w depozycie" kom. w 4 akt. P. Gavaulti R. Charvay

Środa: „Miłość czuwa" kom. w 4 akt Roberta de Flers i G. Caillavet'a (popularne)

Czwartek: „Ojciec" dram. w 3 akt. A Strindberga.

Piątek: „Chmury" kom. Arystofanesa (popularne).

Sobota: „Meleager" trag. odsłoni trzy Stanisława Wyspiańskiego. „Zgon Barbary Radziwiłłówny" obraz dram. St. Wyspiańskiego.

Niedziela: o godz. 3 popoł. „Z na papy" wedyw w 3 akt. Meilhac i Millaud (ceny niższe do połowy).

O godz. 7 „Meleager". „Zgon Barbary Radziwiłłówny".

Telegramy.

WYBORY z WIEL. WŁASN.

ZÓLKIEW. Głosowało 90. Wybrani: ks. Andrzej Lubomirski 74, Dr. Stan. Staryński 54, Zdzisław Obertyński 73.

ZŁOCZÓW. W pierwszym głosowaniu oddano 71 głosów. Kazimierz hr. Badeni 69 Oskar Schnell 55. Wład. Gniewosz 32 Adam Treter 29, Wincenty Gnoiński 24, Ludwik Kubala 5. Wybrani posłami: hr. K.

Badeni i Schnell. W drugim głosowaniu na 3-go posła wzięło udział 68 wyborców. Wład. Gniewosz 39, Treter 29, wybrany Wł. Gniewosz.

SANOK. Wybrani zostali Kaz. Laskowski, Jan Trzeciński i Miecz. Urbanowski.

KOMISJA BUDZETOWA.

WIEDEN. Na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowej przy dyskusji nad etatem poczt i telegrafów referent oświadczył się za, zaprowadzeniem 35-letniego czasu służby za wydaniem pragmatyki służbowej i ustanowieniem prawa do urlopu, jako też przestrzeganiem spoczynku niedzielnego.

Pos. bar. d'Elert poleca nowoczesne przekształcenie poczt, które powinno być zarządzane ze stanowiska kupieckiego.

W końcu żąda mowca wyjaśnienia co do sumy przeznaczanej na wybudowanie sieci telefonicznej.

Przemawiali jeszcze posłowie Hofman, Kramarz, Malik i Seitz, którzy oświadczają się przeciw nadużyciu zwolnienia od porta. Pos. Steinweder zarzucił ministrowi handlu, iż przez nieuzasadnione podwyższenie opłat telefonicznych popełnił ciężki błąd.

Na tem obrady przerwano. Następne posiedzenie odbędzie się dzisiaj.

Z BANKU AUSTRO-WĘG.

WIEDEN. Jeneralna Rada banku anglo-austriackiego uchwaliła dywidendę w wysokości 16 kor. za akcję.

BÓJKA przy WYBORACH.

ZAGRZEB. „Hrvacko Prawo" donosi: W Novi Grad po wyborze uzupełniającym, w którym przeszedł kandydat partii włościańskiej, przeciw Starczewiczowi, przyszło do bójki. Starczewiczanie, którzy na 25 wozach wracali do stacji kolejowej Kopreinic, zostali opadnięci przez chłopów uzbrojonych w laski. Starczewiczanie strzelali na postrach w powietrze z rewolwerów. Interweniowała żandarmerja i umożliwiła Starczewiczom odjazd. Porządek został przywrócony.

WĘG. STRONNICTWO NIEZAWISŁOŚCI.

BUDAPESZT. Komitet wykonawczy stronnictwa niezawisłości odbył wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem ministra handlu Kossutha które trwało od godziny 4 po południu do godziny 9 wieczorem.

Minister Kossuth przedstawił konieczność utrzymania koalicji tak długo, dopóki nie spełni ona zadań, jakie na się przyjęła, co jednak może się stać tylko bez narażenia zasad stronnictwa niezawisłości. Stronnictwo musi czuwać nad tem, aby błędy popełnione przez niego nie dały sposobności przeciwnikom w okręgach wyborczych do wyzyskania sytuacji. Stronnictwo musi zachować swój dawny program, którego zmieniać nie ma obecnie powodu.

Obrady będą kontynuowane z końcem tygodnia. W dyskusji podnoszono kwestye utrzymania koalicji, zniesienia delegacji i przekazania spraw wspólnych parlamentom, rewizji programu stronnictwa, taktyki wyborczej i t. p.

WALKA z EPIDEMIĄ.

BUDAPESZT. W sprawie tyfusu plamistego, odbyła się wczoraj w ministerstwie spraw wewnętrznych konferencja pod przewodnictwem Andrassyego celem uchwalenia zarządzeń dla zwalczania epidemii.

Z DUMY.

PETERSBURG. Następne posiedzenie Dumy odbędzie się z powodu przerwy karnawałowej dopiero w przyszłą środę. Na porządku dziennym tego posiedzenia stoi oświadczenie ministra spraw zewn. Iwolskiego, jak przypuszczają, w sprawie ambasady w Tokio.

Jedwab ślubny i weselny

Wielka moda „1908"

Na bluzki i suknie na wszelkie ceny, jak również najmodniejsze czarne, białe i kolorowe „Jedwabie Henneberga" od 75 ct. do zł. 11.35 ct. za metr. Oplatnie i ocłone do domu. Wzory odwrotnie.

DUCHESSE MESSALINA polecam następnie: RADIUM, LOUSINA, TAFIE, CHIFFON, DUCHESSE, CREPE de CHINE, EOLINA, VOILE, JE-DWAB MYRTOWY, ADAMASZEK, BROKAT, BROCHE, GAZA, MOROWY, SZKOCKI, CHINE, PEKIN i t. d.

Seiden-Fabrik. Henneberg Zürich. Dostawa Dwóch Jaj Cca. M. Górnowej Niemieckiej.

ZABOJSTWO NACZELNIKA WIEZIENIA.

WŁOCŁAWEK. Dziś wieczorem na ulicy Wspólnej wystrzałem z rewolweru zabito naczelnika więzienia miejscowego Pińczuka. Sprawcy zabójstwa zbiegli.

PARLAMENT WŁOSKI.

RZYM. Izba przyjęła budżet ministerstwa wojny. W ciągu dyskusji oświadczył minister wojny że Włochy, tak jak w przeszłości, także i nadal życzą sobie pokoju i większą część swoich dochodów użyły na cele ekonomiczne. Jednakże z powodu polepszenia się sytuacji finansowej, odkilku lat Włochy starały się obronę swą i środki obronne utrzymać w dobrym stanie. Tametoda będzie i nadal stosowana. Minister zapowiada, że żądania w przyszłym budżecie wojskowym będą musiały być podwyższone.

LIST CESARZA WILHELMA.

LONDYN. Na końcu posiedzenia Izby gmin, minister finansów Asquith złożył następujące oświadczenie:

Pierwszy lord admiralcy Tweedmouth otrzymał w istocie dnia 18 lutego list od cesarza Wilhelma, który był czysto osobistym i prywatnym natury i trzymany w tonie zupełnie przyjacielskim. Odpowiedź lorda Tweedmoutha również była prywatną i mało formalną. Ani list, ani odpowiedź nie były znane gabinetowi. Muszę wobec przypuszczeń, które jak się zdaje, istnieją, dodać, że gabinet już przed nadejściem listu podjął definitywną decyzję co do tegorocznego budżetu marynarki (Oklaski).

Do tego oświadczenia donosi Biuro Reutersa: Sensację wywołało w Londynie doniesienie korespondenta wojkowego Timesa, jakoby cesarz Wilhelm wysłanym do pierwszego lorda admiralcy Tweedmoutha list w sprawie polityki marynarki, którego celem jest wpływać na ministra odpowiedzialnego dla spraw marynarki w interesie Niemców. Pisma konserwatywne, żądają ogłoszenia listu cesarza i odpowiedzi Tweedmoutha i protestują przeciw tajnemu traktowaniu tej sprawy, skoro cesarzowi stała do dyspozycji zwykła droga urzędowa.

LONDYN. Przed oświadczeniem ministra skarbu w Izbie gmin odbyła się dłuższa narada gabinetu, której przedmiotem było właśnie owo oświadczenie.

KOLONIA. „Koelnische Ztg.“ donosi w telegramie z Berlina w sprawie listu cesarza niemieckiego do lorda Tweedmoutha, który dał „Timesowi“ sposobność do znanych wywodów, że w sprawie tej można na razie tylko tyle zauważyć, że był to list prywatny, oraz można stwierdzić wbrew wywodom „Timesa“, że nie mógł on mieć zamiaru wpływu na angielski budżet marynarki. List ten mógł mieć raczej za cel rozwianie rozmaitych wieści, które w Anglii krążyły o budowach w niemieckiej flocie.

BERLIN. „Berliner Zeitung am Mittag“ wyraża początkowo powątpiewanie co do doniesienia „Timesa“ co do listu cesarza, dalej jednak powiada: Co prawda, nie jest wykluczone, że list ten jest jakby nowym ogniwem w łańcuchu impulsywnych działań naszego cesarza. Pamiętam jeszcze telegramy o dzielnym sekundancie, wysłanym do hr. Gołuchowskiego, przy skazaniu Stoessla przypomnieliśmy sobie z ubolewaniem nadanie mu wysokiego orderu. Pamiętajmy jeszcze, jakie złe wrażenie wywołał w swoim czasie telegram do Kruegera. „Times“ podejmuje wielką odpowiedzialność i wie zapewne co robi.

Z SEJMU RZESZY.

BERLIN. (B. Wolffa). W Sejmie Rzeszy w dalszym ciągu dyskusji nad etatem urzędu spraw wewnętrznych oświadcza sekretarz stanu Bettmann Hollweg w sprawie kart legity-

macyjnych dla robotników, że uważa legitymacje wewnętrzne dla robotników zagranicznych za konieczne. Wygotowanie tych papierów odbywa się bezpłatnie przez władze policyjne, które posługują się zarządzeniem centralnym tylko przy dostarczaniu materiału do papierów legitymacyjnych. Rozporządzenie to nie stoi w sprzeczności z traktatami handlowymi ani z ustawami i odnosi się tylko do tych zagranicznych rolniczych i przemysłowych robotników, którzy przybywają na terytorjum pruskie.

Co się tyczy przepisów paszportowych, to przez zarządzenie pruskiego ministerstwa nie został wprowadzony przymus paszportowy. Przy wielkiej potrzebie musi się liczyć z robotnikami zagranicznymi. Rząd pruski jednakże zdecydowany jest popierać wszystkie dążności celem stworzenia krajowego stanu robotników.

KRÓL EDWARD W PARYŻU.

PARYŻ. Prezydent Fallières i król Edward wymienili wczoraj po poł. wizyty, które miały charakter serdeczny.

PARYŻ. Prezydent ministrów Clémenceau i minister spraw zagranic. Pichon, otrzymali wczoraj od króla Edwarda zaproszenie na obiad.

PRZYGODA MINISTRA.

PARYŻ. Gdy minister Bartoux powracał z biura w powozie do domu, najechał powóz na latarnię gazową i doznał znacznych uszkodzeń. Minister odniósł liczne kontuzje na twarzy. Zranienia te są lekkie i wyleczenie ich będzie wymagało tylko kilku dni.

FRANCJA a KOLEJ BAŁKANSKIE.

PARYŻ. Aj. Havas ogłasza notę, w której wspomina o doniesieniach dzienników rosyjskich o stanowisku sądu rosyjskiego w kwestji budowy kolei na Bałkanie, który skłonny jest do popierania tych projektów. Agencja oświadcza następnie, iż może powiedzieć, że rząd francuski podziela stanowisko Rosji w sprawie kolei na Bałkanach i do poprawy stosunków oraz przywrócenia porządku w Macedonji.

ZGON b. MINISTRA

BELGRAD. Były minister wyznań Stojan Boskowicz zmarł dzisiaj rano.

KONFLIKT CHINSKO-JAPOŃSKI.

LONDYN. Biuro Reutersa donosi z Tokio: Rząd japoński nie chwyci się środków przemowy, aby uzyskać zadośćuczynienie w kwestji „Katsumaru“. Gdyby Chiny ociągały się z daniem zadośćuczynienia, Japonja zwróci się do Anglii i Ameryki z prośbą o pośrednictwo.

HONKONG. Wicekról Kwantungu postanowił nie wydać Japończykom okrętu „Katsumaru“, mimo polecenia otrzymanego z Pekinu, aby sprawę w sposób przyjazny uregulował.

PODROŻ KRÓLA HISZPAŃSKIEGO.

MADRYT. Wyjazd króla do Barcelony oznaczona na dzień 10 marca.

BERLIN. Norddeutsche Allgemeine Zeitung donosi, że rząd francuski zawiadomił także rząd niemiecki o zamierzonym wysyłce posiłków do Casablanc. Rząd niemiecki zwrócił przy tej sposobności uwagę na to, aby skutkiem wysłania posiłków niemieckie interesy handlowe nie poniosły szkody. Ambasador francuski Cambon dał w tej sprawie przyrzeczenia.

LONDYN. Król Edward wyjechał do Biarritz.

NADESŁANE.

Karmiące matki

które same karmią swoje niemowlęta, nabierają zdumiewająco szybko nowych sił i ochoty do życia przez zażywanie Emulsji SCOTTA Emulsja SCOTTA jest smaczną, pobudza apetyt i trawienie,

wzmacnia zdrowie

i cały organizm. Równocześnie wynera jednak na małe niemowlę jak-najlepszy wpływ, czyni je rześkiem i zdrowym; podwójna uciecha dla

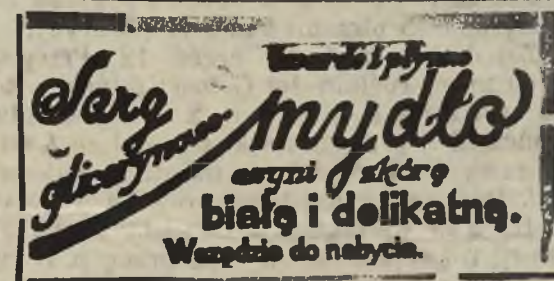
Pracuj, tylko czekających rodziców.
Złoty znak
rybaka, gwa-
rantującym
oryginalność

Cena oryg. flaszki 2 kor. 50 h
Do nabycia we wszystkich aptekach.

„AURORA“

Kasa posagowa. Lwów Podwale 7.

Zawiadamiamy P. T. Członków, że w miesiącu marcu 1908 r. wypłaciliśmy następujące posagi: w I odeziele: 185. Mikulanka Buczac, 176. Zdzanko Lwów, 187. Czarnówna Chodorów; z II oddziału: 188. Ertel i 189. Kerekjarto ze Stanisławowa; a III oddziału: 190. Andruchów Lwów, 191. Haber, 192. Sperber i 193. Felsenbere z Kołomyi, 184. Ertel i 195. Kerekjarto ze Stanisławowa. Zastępcy poszukiwani. ZARZĄD.

ZAWIADOMIENIE.

Derki na konie do nakrywania powozów lanelowe po Kor. 3., — 360. — 4, — 5 — Derki i kocy welniane włosieniowe po Kor. 6 7, — 8. — 10, do 20 — za sztukę, do nabycia

w Tkalni Antoniego Baruta

pod opieką św. Józefa w Korczyni, koło Krosna Wymiana dozwolona.

Zoładek jest organem trawiącym i czyszczącym. Ażeby te dwie funkcje mógł prawidłowo wykonywać, jest wskaz. nem, aby tak w jednym jak i w drugim kierunku nie był zmuszony do nadmiernej pracy, — przeciwnie, trzeba mu te czynności ułatwić. Dokonałym, do tego celu szczególnie nadającym się środkiem, jest balsam dra Rosa, z apteki B. Fragnera c. k. dostawcy dworu w Pradze. Jest to środek pobudzający trawienie i bezboleśnie odprowadzający. Do nabycia również w tutejszych aptekach.

WSZYSTKICH KASZLĄCYCH zwracamy uwagę na ogłoszenie o Thyromelu Scillae często przez lekarzy ordynowanym i skutecznym środku

Wydawca i redaktor odpowiedzialny dr. Antoni Beaupre. Drukarnia „Głosu Narodu“ w Krakowie pod zarządem Stanisława Tomaszewskiego.

Julian Zacharski
mag. farm. i właściciel droguerji
w Krakowie ul. Dietla I. 48.

poleca własnego wyrobu najlepszą chemiczną
pastę do obuwia pod nazwą

„Karsi“

nazwa
handlowa

wszędzie do nabycia.

PRZEWODNIK ADRESOWY

firm chrześcijańskich Galicyi i Śląska

które okolica winna popierać.

Alwernia, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Babice p. Alwernia, Handle tow. mieszanych
KÓŁKO ROLNICZE.

Biała, Restauracye:
JÓZEF CZAPLICKI.

Bielsko,
J. KLIMCZAK.

Bochnia,
TOWARZYSTWO ZALICZKOWE.

Buczkowice, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Chrzanów,
Handle tow. mieszanych
FRANCISZEK WACŁAWEK.

Ciechłowice, Apteki:
MARCIN KONIECZNY.

Czortków, Finansowe instytucje
BANK ZALICZKOWY.

Dębica, Fryzyerzy:
FRANCISZEK NOWAK.

Masarze:
M. WAŁASZKIEWICZ.

Dębówiec, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Dobrzechów, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Gać p. Markowa, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Gawłuszowice, Handle tow. mieszanych:
KOPYCIŃSKI JAN.

Głogoszów p. Mogiły, Handle tow. miesz.:
KÓŁKO ROLNICZE.

Gorzyce, Handle tow. mieszanych:
DRZYMAŁA ADAM.

Jasło, Budowniczości:
JAN RYBAK.

Fryzyerzy:
LEON WŁADYSŁAW WIKTOR.

Zegarmistrze:
STEFAN OLSZEWSKI

Kleczka górna, Handle tow. mieszanych.
KÓŁKO ROLNICZE.

Kraków

Agencje:
AGENCYA HANDLOWO-TECHNICZNA INŻ.
CZARNOWSKI EDMUND Lubicz 1. 2.

Apteki:
WISNIEWSKI KONST., Floryańska 1. 15.

Apteczne składy:
HANAK J., Szewska 1. 5.

Banki i instytucje finansowe:
BANK GALICYJSKI dla handlu i przemysłu
Rynek 1. 25.

VILIA C. K. UPRZ. GAL. AKC. BANKU
HIPOTECZNEGO. Rynek 21.
BANK ZIEMSKI Rynek 1. 25.

Blacharskie pracownie:
KUCZYŃSKI Feliks, Krzywa 1. 6.

Bławatnych towarów handle:
NEUWERT JOZEF, Sukiennice 1. 1.
MIESIOŁOWSKI, K. Sukiennice 1. 24—25.

Bronzownicy:
KOPACZYŃSKI, Floryańska 1. 47.

Cukiernie:
MAJEWSKI ZYGMUNT, Karmelicka 1. 7.
PIASECKI ADAM, Długa 10.

Elektrotechniczne Zakłady:
KLECZEWSKI T., Jagiellońska 9.

Farb Perfum i art. sportowych składy:
BEIM i Sp., Rynek 1. 37.

Fotograficzne Zakłady:
MIEN KLEMENTYNA, Kolejowa 11.

Fryzyerzy:
KOWALSKI HENRYK, Długa 4.

Galanteryjnych Tow. i zabawek handle:
CYPRYAN SZCZURKOWSKI, Grodzka 2.

Kamieniarsko-rzeźbiarskie prac.:
FISCHER MARYA, Rakowicka 14.
PODGORSKI JAKÓB, Półwie Zwierzyn. Ko-
ściuszki 1. 59.

Kawiarnie drugorzędne:
KOZIARSKA M., Rynek Kleparski 1. 8.
SPYTKOWSKA MARYA, Mały rynek 1. 6.

Kolonialne handle i restauracye:
AKSMANN L., Floryańska 1. 31.
HAWELKA ANTONI, Rynek gł. 1. 35.
MACKIEWICZ LUKASZ, Długa 34.
KU-MIERCZYK J., Anny 1. 2.

Kolonialne handle:
RYGLICKI ADOLF, Mały Rynek 1. 7.

Krawieckie zakłady damskie:
NIŻYŃSKA ANTON., Grodzka 1. 39.

Krawieckie zakłady męskie:
MAJERAN LEONARD, Floryańska 44, 1 p.
WĘGLARSKI TADEUSZ, Rynek 1. 43, A. B.

Lamp Składy:
SKLEP GAZOWNI MIEJSKIEJ, Pl. Szczepański 1

Lecznice Zakłady:
ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY D-ra Chlumsky'ego
doc. uniw. Jagiell., Rynek Klep. 1. 12.

Nauczycielskie biura:
BIURO STOWARZYSZENIA NAUCZYCIELEK
Karmelicka 1. 36.

BIURO KONCES. przez Nam. Stefani Łapszów
z Trembeckich Zwilling, św. Jana 1. 2, 1 p.
Maki i kaszy składy:
RUTKOWSKI, Szczepańska 1. 11.

Masarze:
SATALECKI WINCENTY, Floryańska 18.
BIALIK JOZEF, Floryańska 1. 51. Filie Szpi-
talna 17, pl. Maryacki 2.

Medalików Fabryki:
EMANUEL od św. Józefa SZERSZENIEWICZ,
św. Krzyża 1. 13.

Mleczarnie:
DOBRYŃSKIEJ E., Sławkowska 1. 12.
MLECZARNIA DÓBR ŁUCZANOWICE, Pod-
wale 1. 6.

Miodosytnie:
ROBACKI K., Sławkowska 1. 26.

Piekarnie:
KRĘCINA JAN, pl. Matejki 1. 9.

Platerowanych wyrobów składy:
JARRA MARCIN, Sukiennice 1. 1.

Powozów składy:
CYRANKIEWICZ STANISŁAW, Sławkowska 32
Służby wszelkiej kategorii biura:
ROZALIA KRASSUSKA, Jagiellońska 6.

Studniarze:
ALBIŃSKI STANISŁAW, Zwierzyniec 1. 88 (na-
przeciw Klasztoru).

Restauracye:
WÓJCIK PAULINA, Sienna 1. 6.

Rolet i Żaluzji Fabryka:
PĘDZIWIATR WŁADYSŁAW, Zwierzyn. 1. 8.

Rzeźnicy:
BĘDZIKIEWICZ TOMASZ, Bracka 4.

Ryb handle:
ERAZM BROCKOWSKI, Rybaki 2.

Szczotkarze:
BOJARSKI WINCENTY, Floryańska 15

Wina Składy:
FEDEROWICZ J., Szczepańska 8.

Witrażów fabryka:
ZELEŃSKI STANISŁAW, Swoboda 2.

Krosno, Tkackich wyrobów Fabryki:
TKALNIA MECHANICZNA „KROSNO“

Restauracje:
TANIA KUCHNIA.

Krośnice nad Dunajcem
Handel towarów mieszanych:
ANTONI WÓJCIK.

Krynica, Apteki:
NITRIBIT HENRYK

Leżajsk,
Apteki:

KUAS HENRYK.
Limanowa, Handle tow. mieszanych:
KALENDKIEWICZ K.

Lwów, Agencje dziennik. i biura ogłoszeń:
SOKOŁOWSKI PASAŻ HAUSMANA.

Lwów 15 Sygniówka
Fabryka makaronów „Bronisława“
BRONISŁAWY z Russockich Kasparkowej.

Lutynia niem., Handle tow. miesz.
KÓŁKO ROLNICZE.

Łańcut, Tkackich wyrobów Fabryki:
AKC. TOW. DLA WYROB. TKACK. i SUKIEN.

Majdan Zbydniowski, Handle tow. miesz.
KÓŁKO ROLNICZE.

Mielec, Handle tow. mieszanych:
DEBICKI Antoni.
ŁOJCZYK J.

Myślenice, Fryzyerzy:
SZLACHTOWA A.

Nowy Sącz, Kamieniarskie Pracownie:
DUŻNIAK JAN, ul. Długosza.

Piekarnie:
SEKUŁOWICZ K., Sobieskiego 330.

Nowy Targ, Cukiernie:
HUBICKI M.

Okocim, Browar:
GÖTZA JANA OKOCIMSKIEGO.

Opawa, Kawiarnie:
RAJDA FRANCISZEK.

Przemyśl, Finansowe Instytucje:
**TOW. KASY ZALICZKOWEJ RZEMIEŚLNI-
CZEJ i ROLNIK.**

Radłów, Apteki:
KOZICKI ZYGMUNT.

Rudawa k. Krakowa, Handle tow. miesz.:
KÓŁKO ROLNICZE.

Rzeszów, Malarze:
MICHAŁ WYWIÓRSKI, ul. Średnia 619.

Restauracye:
INGŁOD

Sokolniki p. Nadbrzezie, Handle tow. miesz.
KÓŁKO ROLNICZE.

Stary Sącz, Szewskie wyroby:
KRAJOWA SZKOŁA SZEWSKA.

Stróża, Restauracye:
LANGOWA DWORZEC.

Wadowice, Finansowe instytucje:
POW. KASA OSZCZĘDNOŚCI.

Kolonialne handle:
KANTOREK IGNACY.

Szewskie pracownie:
ZOFIA SUKNAROWSKA, ul. Cicha 264 (filia
w Andrychowie).

Restauracye:
SZCZYPKA J.

Wieliczka, Cukiernie:
PALMOWSKI A.

Tarnów, Księgarnie:
PISZ JÓZEF.

Tenczynek, Browar:
TOWARZYSTWO AKCYJNE.

Trzcianna k. Rzesz., Handle tow. miesz.:
KÓŁKO ROLNICZE.

Zakopane, Fryzyerzy:
BOROWSKI.

Lecznice Zakłady:
SANATORYUM DLA PIERSIOWO CHORYCH
D-ra DŁUSKIEGO.
ZAKŁAD WODOLECZNICZY D-ra CHRAMCA.

Masarze:
GALICA JÓZEF.

Restauracye:
RUCHNIA LUDOWA.

Zbaraż, Eksport miodu:
PASIEKA Eng. BILIŃSKIEGO.

Zegiestów
ZAKŁAD ZDROJOWO-KAPIELOWY.

Zmigrod, Finansowe instytucje:
TOWARZYSTWO ZALICZKOWE.

Zółkiew, Rzeźbiarskie pracownie:
JÓZEF LASKO rzeźba kościelna i salonna

Sirolina

Przy chorobach piersiowych, katarach,
kórkuszu, influenzy, skrofulozie

est Sirolina „Roche“ ordynowana przez licznych profesorów i lekarzy. Sirolina podnosi apetyt i powoduje przez to przyrost wagi ciała.

„Roche”

Z powodu swego przyjemnego smaku
także i przez dzieciętnie spożywana

Ponieważ są podstawiane mało wartościowe naśladowal-
stwa, łudzący awantury: Oryginalnego opakowania „ROCHE”.

F. Hoffmann-La Roche & Co.

Bazylea i Wiedeń III/1, Neulinggasse 11.

Ilustr. broszury F. I. „über Erkältungskrankheiten“ darmo i oplatnie.

Do nabycia na receptę lekarską
w aptekach po 4 kor. za flaszę.

Pierwszy i największy krajowy
SKŁAD MASZYN
do szycia i haftu

wyrobów trykotowych i
maszyn do pisania który
nie posługuje się agen-
tami.

Nauk
haftu
bezpłatnie
Cenniki
gratis
franco
Przyjmie
je rów-
nież
maszyny
do szycia

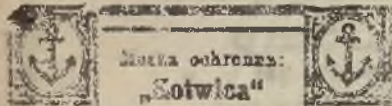
wszelkich systemów do naprawy

Józef Iwanicki,
mechanik i specjalista.
LWÓW Żorża Hotel

W mojej pracowni sącien dam-
skich udzielam lekcyi kroju
systemem francuskim, najwięcej m
wiedeńskim, oraz naukę szycia

„Flora”

KRAKÓW ul. Podwale 1, 10.
Panienci samiejscowe znajdują umie-
szczenie.

Uniment Gapsici comp.

Pain-Expelleru,

jest powszechnie znane jako wy-
mienite, bóle namiętniejsze na-
cieranie; do nabycia we wszy-
stkich aptekach po cenie 80 hal.,
K 1.40 i 2 K. Przy kupnie tego
powszechnie ulubionego środka do-
mowego należy przyjmować tylko
butelki oryginalne w pudełkach z
naszą ochronną marką „kotwica”,
wówczas jest pewność, że się
otrzymało wyrob oryginalny.

Apteka Dr. Richtera
pod „złotym lwem“ w Pradze,
ulica Elzbiety
No. 5 nowy.
Wyniki codzienna.

Miód patoka

Czysty, kura yny z największej gal.
pasieki wysła Eug. Biliński w Zba-
rań, po 6 k. 5 kg. puszka. Za czy-
stość ręczy się. Podobne ogłoszenia
mniej pasiek są nieprawdziwe. 77

Stały i pewny zarobek
20-30 koron tygodniowo

może mieć ka-
dy, bez wzglę-
du na wiek
i płeć, kto wy-
uczy się pracować
na opatent
w. płaskiej
maszynie do
plecenia „Sla-
vin“ Dokla-
dna nauka za darmo; na żądanie
także w domu. Gotowe wyroby przy-
muje do odsprzedaży
LIBAL i S-ka
zarejestrow. towarzystwo handlowe
we LWOWIE, ul. Kochanowskiego 39-7.
Żądajcie prospektów.

Ważne dla Pań

poleca
H. Bogdanowicz

H. Telesznicka

w KRAKOWIE przy ul. Szewskiej 1.10 i p.
Poleca: Kompletne urządzenia sa-
lonów, sypialni, jadalni, stylów, ser-
wis, porcel. saski składający się
ze 134 szt., kantorek i sekretarka
(ant.) dywany per kio i zwyczaj.,
pianino, fortepian, biblioteki, biura,
obrazy Matejki i Kossaka, biżuterie,
srebro, kandelabry, lampy i różne
sprzęty mah. i zwykłe. Ołtarz i Ta-
bernaclum złożone. Wiele obrazów
olej, Fisharmonia 4 głos. fir. Schie
demaer Stuttgart. Powyższe przed-
mioty przyjmuje się w komis.

Fortevian

(Stutz-Flügel) używany ale w do-
brym stanie i różne lampy nafto-
we do sprzedania. Plac Groble 1.7.
11 p. na prawo. 253

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 marca 1908 o godz. wpół
do 10 przedp. l. odbędzie się w sa-
dzie tut. szym w biurze Nr. 68 li-
cytacja dobrowolna realności Lwh.
17. 524. 525 gm. Podgorze i real-
ności Lwh. 224 gm. Piaszów.

1). Realność Lwh. 17. składa się
z parcel grun. i w obszarze 5. mor-
gów 51 sążni oceniona jest na 4631
K. 30 h.

2). Realność Lwh. 524 składa się
z parcel budowlanej o 94 sąż. i
stojącym na tejże domu mieszkal-
nego — oceniona na 2435 K. 9 h.

3). Realność Lwh. 525 z par-
cel. i ogr. du w obszarze 832 są-
żni i domu dwupiętrowego, ocenio-
na jest na 77817 K. 80 h.

4). Realność Lwh. 224 gm. Pias-
zów składa się z par. grun. w
obszarze 6 morgów 1.03 sążni o-
ceniona jest na 6815 K.

Najniższa oferta wynosi ad 1)
4631 K. 30 h. ad 2), 2435 K.
9 h. ad 3). 77817 K. 80 h. ad 4)
815 K.

Warunki licytacyjne przejrzyć mo-
żna w kancel. j. g. uowej oddziału V.
C. k. Sad powiatowy Oddz. V.
PODGORZE d. 22 lutego 1908 r.

Poszukuję mieszkania

3-4 pokoi, front z łazienką w śró-
dmieściu I lub II piętro. Zgłoszenia
pod „WIESZKANIE“ do Adminis-
tracji dziennika.

Do wynajęcia

dwie ubikacje z wielkim piecem pie-
karskim zaraz w domu przy ul. Cy-
brackiej 1. 5. Wiadomość na mie-
scu u stróża.

WALNE ZGROMADZENIE
Członków Stowarz.
NAUCZYCIELEK

odbędzie się w Krakowie d. 8 mar-
ca 1908 r. o godzinie 4 po południu
w lokalu biblioteki Stow. przy ul.
Karmelickiej 1. 36.

Porządek dzienny jest następujący:

1. Zagajenie.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie z czynności Wydziału.
4. Wyb. r. Prezesowej. Wydziału i Komisji kontrolującej.
5. Wnioski.

UWAGA! W razie nie zebrania
się potrzebnej wedle statutu liczby
członków, odbędzie się Walne Zgromad-
zenie tegoż dnia o godz. 4 1/2
po południu bez względu na ilość
zebranych.

SINGERA maszyny do szycia
do różnych celów

a zatem nie tylko do użytku przemysłowego, lecz
także do wszelkich robót wchodzących w zakres
szycia domowego, jedynie u nas nabyć można

Przy kupnie zważać
należy na to, aby ma-
szyna nabyta została
w naszych składach.

Nasze składy po-
znac można po n-
bocznym znaku.

Singer Co. Tow. akc. maszyn do szycia
Kraków, ul. Szpitalna 140. naprzeciw teatru miejskiego.
Flie we wszystkich większych miejscowościach.

Wszelkie maszyny, sprzedawane pod nazwą „Singer“
w innych składach, są wyrabiane na sposób jednego z na-
szych dawnych systemów. Nie dorównują one atoli ani
pod względem konstrukcji, jak najmniej trwałości n-
szemu najnowszemu systemowi maszyna do użytku domowego.

Fotele na kółkach dla chorych i do poruszania ręką

kupuje się najlepiej we fabryce L. Bauman-
na, Wien VI. Millergasse 6 F. gdyż wła-
ściciel firmy mając długoletnią praktykę jest w
możności polecić każdemu odpowiedni fotel i r-
czy za to że wózek odpowie swemu celowi. —
Firma ta polecana była przez powagi lekarskie
jest dostawcą wybitnych szpitali wojskowych
i cywilnych i senatorów. Ilustrowane cen-
niki gratis.

Tanie czeskie
PIERZE!
5 kilo, świeżo dawa
K. 9.00, lepsze K. 12
białe, puchowe, darte, Kor. 18, 24
śnieżno-białe, puch., darte, K. 30, 36
Wysła o! latnie za pobraniem.
Zwrot lub wymiana dozwolone ze
zwrotem porta. — Benedikt Saksen
L. bes Nr. 284 Pilsen Czechy

**Kredyt osobisty dla Urzę-
dników, Oficerów, Nauczycieli etc**
Samoistne Stowarzyszenia Oszczę-
dności i Zaliczkowe Związku Urzę-
dników udzielają na przystępnych
warunkach także na długoletnie
spłaty pożyczek osobistych. Agenc-
wykluczeni. — Adresów Towar-
ystw udziela się bezpłatnie Z en
zalleitung des Beamten-
vereines, Wien, Wipplinger-
strasse 25. (1446)

Kuracyjny chleb
„Simonna”

poleca handel pod firmą
Wojciech Olszowski
w KRAKOWIE,
Mały Rynek, róg ul. Szpitalnej.

JEDYNA W KRAJU
FABRYKA PASÓW
maszynowych
Ignacego Wurma

w Krakowie ul. Kanonicza 1. 18.

ZAKŁAD PIERWSZORZĘDNY

System Fluss odnawia wszystko!

Zygmunt Fluss

C. i k. Nadworna sztuczna farbiarnia i chemiczna pralnia

„System Flussa“ GARDEROBY, UNIFORMOW, FIRANEK i MATERIJ
WSZELKIEGO RODZAJU CAŁYCH I POPRUTYCH.

Własne składy fabryczne: Kraków: tylko przy ulicy św. Krzyża 1. 7. LWOW:
ulica Sykstuska 1. 20 obok c. k. głównej poczty, ul. B. orego 1. 20. (Hotel Saski).

(Proszę uważać na moją firmę.)

SPECYALNOŚĆ!

Chemiczne czyszczenie na sucho i farbiarnia sukien jedwabnych wszelkiego rodzaju. Proszę uważać na moją firmę.
Zlecenia z prowincyi wykonuje się jaknajstaranniej i jaknajtaniej. — Największa fabryka w tym zawodzie w Galicji, Czechach w Morawii i na Śląsku. — Fabryka w Bernie. — Proszę
dla uniknięcia nadużycia dokładnie uważać na moją firmę. Wielkie uznania z najwyższych sfer arystokratycznych i oficerskich (Austro-Węgler) — UWAGA! Na wszystkich z mojej fabryki
czyszczonych i farbowanych przedmiotach z ajdują się kartki z ceną fabryczną i aprasza się tylko za okazyaniem tej kartki apłać.

FARBY

olejne do podłóg — lakiery — Glazury do podłóg — spirytusowe do podłóg — Masę francuską i woskową do szpachlowania posadzki i podłóg — Parafina i Wosk do froterowania podłóg.

Szczotki do froterowania
Szczotki do zamiatania
Szczotki do szurowania
Szczotki do sufitów
Szczotki do czyszczenia mebli
Szczotki do czyszczenia obuwia

Szczotki do sukien
Szczotki do aksamitów i kapeluszów
Szczotki omywalisz i szalank
Szczotki do szkieł od lamp
Szczotki do kominów
Szczotki do dywanów

Opal, Aphanizon, Amoni, K, m, delta, Korę kwilaja, Korzeń nydlany, oraz inne środki do czyszczenia sukien z plam.
Farby i Krochmal o franc, Farby do matelaj, Farby (bez truciizny) roślinne do czyszczenia i lakierowania.

Lakiery, Kremy i Pasty do lakierowania i odświeżania lakierowanych i czarnych bucików — Lakier do kółek i osłonek — Lakier na kalosze — Smarowidło na obuwie

ROGOŹKI

polecają najtaniej

REIM & Spółka

KRAKÓW
Rynek L. 37, Lina A-B.

„PORKIN“
do tuczenia świń

kokosowa, czekoladowa i zielona — Szczotki do wycierania nóg do przedpokoi — Maszynki do czyszczenia dywanów — Maszynki do czyszczenia dywanów

Przepaszki i smoki
Pióropusze do kurat
Łopatkki blaszane do śmieci
Łopatkki i zmiotki do stołów
Mieszki do samowarów
Sznury do toet
Papiery i sprentowe
Linewki bezpieczeństwa do opasywania się przy myciu szyb —
Środki do sił cyjne — Środki do odświeżania powietrza w lokalach
Lampki platynowe
Aparat Longlite

Maszynki do prania
Wymaczki z gumą, wałkami
Wyrzadki na bieliznę
Sznury do bielizny
Artykuły do prania i prasowania
Lessive Phonix najlepszy proszek do prania.
Środki do odświeżania powietrza w lokalach

KALOSZE KUSYJSKIE I AMERYKAŃSKIE
Pantofelki domowe
Płaszcz gumowy.

Szkółki leśno ogrod. Tad. hr. Enbieńskiego ZASSÓW POD CZARNĄ

polecają na obecną wiosnę śliczne jabłunki z koronami w cenie 10 sztuk 8 koron, 100 sztuk 75 koron, 1000 sztuk 700 koron, prócz tego flance leśne, drzewa i krzewy parkowe, alejowe, róże, rośliny pnące, oraz rozsadzki kwiatowe.

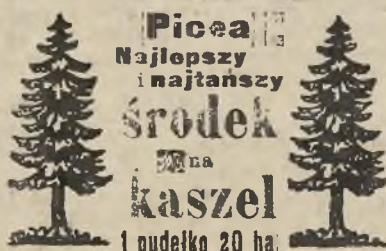
Cennik na żądanie darmo i opłatnie.

Około 100 000 sztuk w użyciu. 5-letni gwarancja. 5 dni na próbę.

Brz. Nr. 1 najciekawszy Soling
wsklepienie z fantazyjną
oprawą (jak rycina) w stylu K.
Nr. 32 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 33 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 34 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 35 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 36 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 37 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 38 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 39 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 40 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 41 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 42 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 43 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 44 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 45 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 46 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 47 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 48 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 49 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 50 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 51 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 52 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 53 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 54 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 55 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 56 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 57 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 58 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 59 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 60 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 61 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 62 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 63 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 64 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 65 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 66 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 67 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 68 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 69 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 70 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 71 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 72 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 73 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 74 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 75 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 76 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 77 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 78 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 79 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 80 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 81 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 82 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 83 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 84 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 85 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 86 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 87 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 88 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 89 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 90 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 91 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 92 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 93 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 94 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 95 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 96 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 97 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 98 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 99 ta sama leżak, wsklepienie
Nr. 100 ta sama leżak, wsklepienie

Alpejskie Sosnowe cukierki

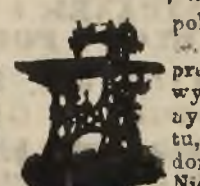
Picea
Najlepszy
i najtańszy
środek
na
kaszel
1 pudełko 20 ha.
Do nabycia w aptekach: 00. B. nifratów pod złotym słoniem ul. Grodzka, Deskowski Marjan pod białym orłem, Rynek, Lina A-B, Grabowski Wincenty pod aniołem ul. Dietla 76, S. H. Makoln pod złotym orłem, ul. Krakowska, F. X. Mikulski pod koroną, J. Ma udiński Rynek, M. Pron po złota głowę ul. Grodzka, Ludwik Rosenberg pod młynem ul. Krakowska, Konstanty Wisniewski ul. Plojańska, Zurawski pod aniołem Zwierzyniec ak również we wszystkich aptekach Monarchii. Skład główny „zum Sammler“ Graz, Sackstrasse 18, Wien I, Feinfaltstrasse 4. 160

Edward Bocheński & Jan Warmuzek

dawniej
Zygmunt Chilla,
Krawcy Kraków
Wielopole i glob
główny poczty.
Zakład krawiecki
zaopatrzony
na sezon w ma
terjały krajowe
i zagraniczne.
Wykonanie ar
tystyczne wzd.
najnowszych
żurnali angi
skie, ceny mo
żliwie najniż
sze. Wypoży
cza również fra
ki angielskie. Za
mówienia na
prowincje usku
teczna się za
pomocą sposo
ubrania wiały

Największa w kraju firma R. PAWŁOWSKI KRAKÓW, RYNEK L. 18.

poleca swe znaki
przez hafizy
pras walek i
wyprowadz
ay do czyści
tu, którym
dorównać nie
można. Nie
krowano w
sł. i medycy
dajcie cennik.

6 DNIACH do AMERYKI.

Przeprawa pasażerów do
Kanady, Argentyny i Brazylii.
Żądać pouczenia. — Korespondentka wystarczy.
Falc & Comp.
HAMBURG, BABOISEN 30 g. n.
Korespondencja we wszystkich językach.

Technikum Mittweida

Dyrektor: Prof. A. Holzt. Królestwo Saksa.
Wszystki Zakł. naukowy dla wykształcenia w elektrotechnice i budowie maszyn.
Oddzielne oddziały dla inżynierów, techników i pracowników
Laboratoria elektrotechniczne i maszynowe. Warsztaty laboratoryjne naukowe. W roku
szkolnym 1907/08 było kształcących się 3818. Programy etc. podziła zażyczyć.

Popow
Najszlachetniejsza
MARKA HERBATY
ROSYJSKIEJ

nojeez Uznane za i
Siewnikolepawo
dzonego systemu try
bikowego „Agrikla“
Stalowe pługi, B. o
ny, Walce, Kosiarki do
trawy, konie iny, Zni
wiarki do zboża,
Roztrząsacze siana, Gra
biarki do siana i zboża,
Prasy słomy i siana,
Tłocznie do owoców
winogron, Hydrauliczne
prasy, Gniotowniki d
winogron, obrywacze
winogron, Miynki do tarcia owoców, Siaraki do winnych katoro
lunych rolin, Przyrządy do suszenia owoców i jarzyn. MŁOCARNIE
i patent. Łożyskami waleczkowymi samosmarującymi się do ruchu rpe
nego, kieratowego i motorowego, Kieraty poruszane siłą, światła po
ciągowych, Miynki do czyszczenia zboża, Trieury, Łuszkacze kukurydzy,
Ścieczkarnie z pat. łożyskami waleczkowymi i samosmarującymi się —
najlepiej chód, Krajczosze buraków, rółowniki, Kosiółki do
parzenia, Oszczędnościowe piece kociołkowe, Obrótowe pompy do gnojówki
i wszystkie inne maszyny rolnicze najnowszej konstrukcji odznaczonych
nagrodami, wyre
biają i dostarczają Ph. Mayfarth i Ska. warcie zelaza i kuznia par.
Rok założenia 1872. Wieden 21, Thaborstrasse 71. 1950 robotników.
Oznaczeni więcej niż 600 złotymi, srebrnymi medalami etc.
bszerne ilustr. katalogi bezpłatnie. Zastępcy i odprzedańcy poszukiwani

Północno Niem. Lloyd w Bremie,

(Norddeutscher Lloyd)

Generalna Agentura dla Galicji
we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Regularna bezpośrednia komunikacja przewozowa z Bremen,
pospiesznymi i pocztowymi parostatkami.

DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:
(Nowego Jorku, Baltimore, Galveston) Brazylii, Argentyny
(Buenos Aires), Australji, Japonji etc.

Bilety kolejowe do każdej stacji Północnej Ameryki.
Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży, udziela i bilety
sprzedaje:

Generalna Agentura Półn. niem. Lloyd
we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Koresp. w językach: polskim, ruskim, niemieckim.